

עמ"ת 34205/12/16 - מדינת ישראל נגד יואל מלאכי גודלי דיוויס (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 34205-12-16 מדינת ישראל נ' גודלי דיוויס (עציר)

בפני	כבוד השופטת עירית כהן
העוררת	מדינת ישראל באמצעות עו"ד חגי פליישמן
נגד	
המשיב	יואל מלאכי גודלי דיוויס (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד ארנון איתן

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) מיום 15.12.16 לפיה הורה על שחרור המשיב בתנאים שעיקרם מעצר בית בפיקוח ויציאה למרכז היום של האיגוד הירושלמי למאבק בסמים בימים א' - ה' לצורך טיפול.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו 5 עסקאות סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס לסוכן שבינו לבין המשיב הייתה היכרות חברית מוקדמת, במשקלים שבין 3.95 גרם ל- 19 גרם, מכירת סם מסוג קנבוס במשקל 1 גרם לעובדת מסעדה באחת ההזדמנויות שבהן מכר סם לסוכן והחזקת סם מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית בכמות של 22.43 גרם נטו.
3. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה.
4. המשיב בן 35, גרוש עם שני ילדים קטנים.
5. למשיב שתי הרשעות בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית מהשנים 2010 ו- 2011, הרשעה בהיזק לרכוש במזיד משנת 2010 והרשעה בארבע עבירות של סחר בסמים משנת 2006 בגין הוטל עליו עונש מאסר של חמישה חודשים.
6. בעניינו של המשיב ניתנו שלושה תסקירים של שירות המבחן.
7. בתסקיר הראשון סקר שירות המבחן את מהלך חייו ונסיבותיו האישיות של המשיב, את מצבו ותפקודו במעצר, עברו הפלילי והשימוש שהוא עושה בסמים. שירות המבחן העריך כי במצבי משבר צריכת הסם על ידי המשיב עלולה להפוך לתדירה יותר ולשאת אופי של שימוש לרעה ולכן, להערכתו, קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פוגעת.

שירות המבחן בחן באותו שלב את החלופה של מעצר בית מלא בפיקוח שלושה מפקחים אשר עמדה על הפרק

עמוד 1

ומצא כי החלופה לא תאיין את הסיכון הנשקף מהמשיב שכן לאור אופי השימוש של המשיב בסמים הוא זקוק למסגרת כוללת לטיפול בסמים שמשמעותה שילוב בטיפול בקהילה טיפולית לגמילה מסמים או במרכז יום ואילו המשיב מכחיש צורך בטיפול.

בתסקיר השני שהוגש, לאחר שהמשיב הביע רצון להשתלב במסגרת טיפולית, המליץ שירות המבחן לבחון אפשרות זו. שירות המבחן הביע ספק לגבי השינוי שחל בעמדתו של המשיב אולם ציין מנגד את העובדה שהמשיב אינו אדם בעל דפוסים עברייניים מושרשים, בכל זאת מבטא מוטיבציה, גם אם ראשונית, להשתלב בטיפול, וקיימת התגייסות כנה של חברתו אשר מוכנה לפקח עליו.

בתסקיר השלישי, ולאחר שנמצא כי המשיב מתאים לטיפול כוללני יומי לגמילה מסמים במרכז יום של האיגוד הירושלמי למאבק בסמים, המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית חברתו בישוב אפרת בפיקוח מלא ורציף על ידה או בפיקוח שני מפקחים נוספים שנבחנו, וכי יותר לו לצאת ממעצר הבית בימים א - ה' לצורך טיפול במסגרת ועל פי תנאי המקום, כאשר ההגעה למסגרת והחזרה ממנה יהיו בליווי אחד המפקחים.

8. בית המשפט קמא היה ער לפסיקה לפיה הכלל בעבירות של סחר בסמים הוא מעצר ורק במקרים חריגים ישוחרר אדם לחלופת מעצר ומצא כי עניינו של המשיב נכנס לגדר החריגים אותם ניתן לשחרר לחלופת מעצר.

את החלטתו ביסס בית המשפט קמא על כך שמדובר בסחר בסם מסוג קנבוס במשקלים לא גדולים ותמורת מאות שקלים, על כך שהמשיב לא סחר עם אנשים זרים אלא עם סוכן אשר עמו יש לו היכרות אישית והוא אף התארח אצלו תקופת מה בביתו ועם גב' מאיה אשר גם עמה היה בקשרי חברות, עובדות אשר משליכות על המסוכנות הנשקפת מהמשיב. כמו כן נסמך בית המשפט קמא על המלצת שירות המבחן והתרשמותו הטובה מהחלופה המוצעת ומרשת הביטחון שהיא מציעה למשיב.

בית המשפט קמא היה ער לעברו הפלילי של המשיב אולם ציין כי עבירות הסחר שבעברו הן ישנות והעבירות האחרונות נוגעות לשימוש עצמי בסמים.

9. לטענת העוררת, תסקיר המעצר הראשון היה שלילי, התסקיר השני לא היה חיובי אלא סקפטי לגבי נכונות המשיב לטיפול ואילו התסקיר השלישי לוקה בחסר ואינו מסביר את השינוי בעמדת שירות המבחן; החלטת השחרור של בית המשפט עומדת בניגוד לפסיקה העקבית של בית המשפט העליון לפיה הכלל בעבירות סמים הוא מעצר עד לתום ההליכים, ושחרור המשיב לגמילה בשלב המעצר הינו בניגוד לפסיקה של בית המשפט העליון.

10. ב"כ המשיב מבקש לקיים את החלטת בית המשפט קמא מטעמיה. לטענתו, מדובר בתיק חריג. הסוכן היה חלק מהחוג החברתי של המשיב ואף ישן אצלו בבית. המשיב הנו במדרג הנמוך של הנאשמים אשר כנגדם הוגש כתב אישום בעקבות חשיפת הסוכן וישנם נאשמים אחרים אשר שוחררו למעצר בית.

11. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בהחלטות שניתנו על ידי בית המשפט קמא ועל ידי ערכאת הערעור במהלך הדיון בעניינו של המשיב, ועל אף שמדובר במקרה גבולי נחה דעתי כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא ודין הערר להידחות.

12. התרשמותו של שירות המבחן מכך שהמשיב אינו אדם בעל דפוסים עברייניים מושרשים וההתרשמות של שירות המבחן ושל בית המשפט קמא מהמפקחים המוצעים תומכים במסקנה שאלה הגיע בית המשפט קמא.

שירות המבחן חזר והדגיש בתסקירים את החשיבות שיש לטיפול על הפחתת המסוכנות וכאשר לא עמדה על הפרק אפשרות טיפולית לצד מעצר בית מלא בפיקוח, לא המליץ על שחרור לחלופה ובנסיבות אלה נכון היה להורות כי במסגרת השחרור למעצר בית, יוכל המשיב להשתלב במסגרת טיפולית.

13. הערר נדחה.

**ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ז, 18 דצמבר 2016,
בנוכחות הצדדים.**